

SŁOWO

WILNO, Czwartek 7 sierpnia 1930 r.

Redakcja i Administracja, Wilno Zamkowa 2. Ad. Mickiewicza 4. otwarta od godz. 9 do 4. Telefony: Redakcji 17.82, Administr. 2.28.

PRENUMERATA miesięczna z odniesieniem do domu lub z przesyłką pocztową 4 zł, zagranicę 7 zł. Konto czekowe P. K. O. Nr. 80259. W sprzedaży detal. cena pojedynczego numeru 20 gr.

Opłata pocztowa niszczona ryczałtem. Redakcja rękopisów nie zamówionych nie zwraca. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia ogłoszeń.

PRZEDSTAWICIELSTWA:

BARANOWICZE — ul. Szeptyckiego — A. Łaszuk.
BIENIAKONIE — Bufet Kolejowy.
BRASŁAW — Księgarnia T-wa „Lot”.
DĄBROWICA (Polesie) — Księgarnia K. Malinowskiego.
DUKUSZY — Bufet Kolejowy.
GLEBOKIE — ul. Zamkowa, W. Włodzimierz.
GRÓDNO — Księgarnia T-wa „Ruch”.
HORODZIEJ — Dworzec Kolejowy — K. Smarzyński.
IWENIEC — sklep tytoniowy S. Zwierzyński.
KLECK — sklep „Jedność”.
LIDA — ul. Suwalska 13, S. Ma.
MOŁODECZNO — Księgarnia T-wa „Ruch”.

NIESWIEZ — ul. Ratuszowa, Księgarnia Jazwińskiego.
NOWOGRODEK — Kiosk St. Michalskiego.
N. SWIECIANY — Księgarnia T-wa „Ruch”.
OSZMIANA — Księgarnia Spółd. Naucz.
PINSK — Księgarnia Polska — St. Bodnarski.
POSTAWY — Księgarnia Polskiej Macierzy Szkolnej.
SŁONIM — Księgarnia D. Lubowskiego, ul. Mickiewicza 17.
STOLPCE — Księgarnia T-wa „Ruch”.
ST. SWIECIANY — ul. Rynek 8, N. Tarasiejewski.
WILEJKA POWIATOWA — ul. Mickiewicza 24, F. Juczewski.
WOLKOWYSK — Księgarnia T-wa „Ruch”.
WARSZAWA — T-wa Księg. Kol. „Ruch”.

CENY OGŁOSZEŃ: wiersz milimetryowy jednoszpaltowy na stronie 2-iej i 3 gr. 40. Za tekstem 15 groszy. Komunikaty oraz nadesłane milimetr 20 gr. Kronika reklamowa milimetr 60 gr. numerach świętecznych oraz z prowincji o 25 proc. drożej. Zagraniczne 50 proc. drożej. Ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne o 50 proc. drożej. Administracja nie przyjmuje zastrzeżeń co do miejsca. Terminy druku mogą być przez Administrację zmieniane dowolnie. Za dostarczenie numeru dowodowego 20 groszy.

GRUNT — SIĘ NIE PRZEJMOWAĆ!

Istnieje piękne francuskie przysłowie: „le mieux est l'ennemi du bien”, którego polskim odpowiednikiem mogłoby być: „wszystko jest dobrze na tym najlepszym świecie”, albo żołnierski aforyzm: „grunt — się nie przejmować i mieć luźne buty!... Piękna i życiowo — mądra ta maksyma sprzyja wyśmienicie dobremu i spokojnemu trawieniu i zwalnia mózg i nerwy od uciążliwego wysiłku!

Ta mądrość jednak, zastosowana do zagadnień religijnych, nabiera specjalnego posmaku, postyszaną zaś z ust kapłana najpierw nieco dezorjentuje, później zaś dodaje biernym laikom otuchy, gdyż doskonale i radykalnie upraszcza ich stosunek do kwestii, niezawodnie najpoważniejszych na tym nie tak znów smutnym podole!...

Ksiądz Urban jest całkowicie zadowolony z „obrazdą wschodniego”, pragnie udzielić tego zadowolenia wszystkim i radzi szczerze nie żądać niczego lepszego!...

„Le mieux est l'ennemi du bien!”

Cieszę się serdecznie z dobrego humoru znakomitego opiekuna ruchu „unijnego” na naszych ziemiach i tylko żałować mogę, iż nie potrafię sam zdobyć się ani na olimpijski spokój, ani na podzielenie poglądów księdza redaktora.

Dwie przyczyny stoją temu na przeszkodzie: moja „tutejszość” oraz stan laicki!...

Ksiądz Urban wie, że w zgłoszonych polemicznych woli udać, iż nie rozumie, o co mi chodzi. Ponieważ jednak polemika toczy się na łamach dziennika, postaram się wyjaśnić swoje stanowisko w paru słowach.

Uważam, iż działalność misjonarska wśród ludzi, posiadających jakąś kulturę i wcale nieprzejętą tradycję, wymaga gruntownej znajomości tych ludzi i ich tradycji, — że naganianie życia do form, teoretycznie opracowanych przez osoby nie znające miejscowych stosunków, nie da żadnych pozytywnych rezultatów i raczej przyczyni się do powstania zjawisk ujemnych. Twierdząc wreszcie, iż zakonnicy — kapłani „obrazdą wschodniego” nie znają absolutnie przeszłości naszego kraju i nie liczą się z psychiką miejscowej ludności.

Ks. Urban zarzuca mi pod tym względem przejawianie faktów i stwierdza, że większość o.o. jezuitów obrz. wschodniego są to „tutejsi”.

Podziwiam szczerze tę nagłą i nieoczekiwaną metamorfozę o.o. jezuitów i stwierdzam ze skruchą, że byłem wprowadzony w błąd przez... wielebno ks. Urbana, który w jesieni z. r. zaszczcił mnie swoją wizytą i w rozmowie ze mną przyznał, że wśród o. o. jezuitów wsch. obrz. niema ani jednego pochodzącego z naszych terenów, lub dobrze się orjentującego w przeszłości kraju!...

Nie jestem i nigdy nie byłem zasciankowym ultra-patryją; z głębokim szacunkiem, podziwem i miłością odnoszę się do wszelkich lokalnych tradycji i odrębności kulturalnych; tę barwność i bogactwo t. zw. regionalnych pierwiastków uważam za najwęższy skarb kultury narodowej, — ale jedynym szczerze pragnął, aby i nasz wielowiekowy dorobek duchowy był choć zgrubszą znany innym i żeby nas nie klepano pobożnie po ramieniu, jak to taskawie robi o. Urban.

Podług ks. Urbana ja robię z muchy słonia, podług mnie ks. Urban ze słonia robi muchę!

Ja się „przyczepiłem” do wyrazu „Kresy”, puszczanego w obiegu przez tandetną publicystykę, kierowaną przeważnie przez element niepolski... Ks. Urban nie wie, że to niemądre słówko wywołało nawet specjalny okólnik ministerstwa, nakazujący zaniechanie jego używania!... To, że ks. Urban będzie unikał tej nazwy, sprawi przyjemność nie tylko mnie, lecz każdemu Polakowi, mającemu poczucie godności narodowej. Ale wszelka rozmowa na temat kresów jest uniemożliwiona wskutek tego, że ks. Urban nie orientuje się wcale w stosunku granic Kresów polskich do granic państwowych na Zachodzie i Wschodzie.

Przejdźmy do drugiej przeskody do porozumienia się. Jestem laikiem i wskutek tego nigdy nie będę mógł podzielić poglądów ks. Urbana.

Wskutek „przedwojennego” wychowania na Kresach (bez cudzozytu!) przywykłem się patrzeć na kapłanów z wielkim szacunkiem, później zaś żądać od nich odpowiedniego

go poziomu intelektualnego i duchowego oraz bezwzględnej uczciwości. Do zagadnień religijnych — mea culpa! — odnoszę się nieco z patosem!...

W ramach Kościoła katolickiego, łacińskiego mogę zachować te swoje przyzwyczajenia, wobec „obrazdą wschodniego” tracę jednak grunt pod nogami: i to ma być katolicyzm?!

Podług mnie, akcja unijna musi być zorganizowana bez najmniejszego zarzutu, albo nie powinna być prowadzona wcale! Żadnych kompromisów i złotych środectwów nie uznaję!

Ks. Urban natomiast podchodzi do zagadnienia jako... proszę darować: „spec” od ruchów religijnych. Pewne względy nakazują akcję tę rozpocząć. Czy można zorganizować ruch poważny, kierowany przez kapłanów bez zarzutu? Podług ks. Urbana, nie.

....Gdyby się czekało na idealnych pracowników, możemy się doczekać samego rozpoczęcia pracy!... A więc bierz się, co jest pod ręką, czyli ludzi, jak ich charakteryzuje p. Piotrowicz: „niepewnych lub upadłych moralnie, ideowo i etycznie [z małymi wyjątkami]” — dodaje się do tego parę jednostek uczciwych, lecz „bezdolnych, lub nieorientujących się w sytuacji, szach-mach — i obrazdek gotów!...

Ks. Urban za wiele i za nadto ogólnikowo mówi o moich „urojeniach” i fantazji twórczej, wiedząc, iż na te zarzuty trudno mi jest odpowiedzieć rzeczowo, gdyż nie będę miał odwagi ogłosić dokumentów, posiadanych przeze mnie i dotyczących kwalifikacji moralnych i działalności niektórych kapłanów obrz. wschodniego.

Zresztą (niech mi wybaczy kol. Piotrowicz!) znów wysunę autora dzieła o zagadnieniach wyznaniowych. Czy umieszczona tam miadażka charakterystyka kleru obrz. wsch. jest oszczerca czy prawdziwa?... Tak czy nie?...

Nie mogę zrozumieć, jak można rozpoczynać pracę misyjną, nie mając do pracy odpowiednich ludzi, nie rozumieć nigdy i taktyki osobliwych misjonarzy.

Przykład — te nieszczęśliwe brody. Posadziłem „wschodnich” kapłanów o plagiat Siemaszkowy, ks. Urban słusznie protestuje: „Siemaszko niedługo zaczynał swą robotę nie od bród, które były dopiero tej roboty uwieńczeniem”. Więc nie plagiat, lecz raczej kontynuowanie pięknej pracy! — Ale nie o to chodzi. Okazuje się, że brody mają do spełnienia ważną misję w dziele nawracania prawosławnych.

„Obecnie można żywić nadzieję, że unicy kapłani, zrazu brodaci, kiedy się ogolą, kiedy ważniejsze części swego zadania dokonają!...

Teraz dopiero zrozumiałem, o co chodzi! Brody mają być wabikiem dla prawosławnych; niech oni przychodzą, a ci jak będzie potem, — zobaczymy!...

Ks. Urban w konkluzji stanowczo oświadcza:

„Oczywiście, wszelki gwałt, podstęp i t. p. z katolickiej strony muszą być stanowczo wykluczone!”

Brody — to tylko figiel, z którego by się ucieszył sam pan Zagłoba!...

Dni istnienia prawosławia w Polsce są policzone!... Ale — zupełnie poważnie: czy naprawdę w spóźniejsi misjonarze „unijni” wyobrażają sobie iż prawosławni w Polsce dadzą się nabrać na podobne kawały?...

„Charakterystyzowanie się na Anglików”, które, zdaniem ks. Urbana, bawi mnie, w rzeczywistości sprawia mi największą przykrość. Nigdy jeszcze dotąd nie spotykałem katolickiego kapłana, którego oblicze musiałbym z mozołem szukać pod szminką!... Dlatego też zastanawiam się: jeżeli ja, jako katolik, przeżywałem rozterkę, patrząc na działalność pewnej grupy katolickich kapłanów, jakże można domagać się od prawosławnych bezwzględnej zaufania i miłości?...

Nie! Podobne metody stanowczo muszą być zaniechane!

Wreszcie słówko w sprawie innej. Ks. Urban mocno podkreśla:

„Praca ta nie może być wyszukaną przez politykę i żaden nacjonalizm!...

„Nie może”, ale jak jest?...

Zagranicą odróżniają Kościół unijski w Polsce (w Małopolsce) od obrz. wschodniego, rosyjskiego na rosyjskich ziemiach w Polsce.

Obrazdek wsch. jest objęty ruchem katolickim Rosjan-emigrantów. Szerszy ogół w Polsce nie zdaje sobie sprawy ze stosunku do obrazdą sfer katolickich emigracji rosyjskiej, z poglądów

ECHA STOLICY

Audjencje u Premjera Sławka

WARSZAWA. PAT. — Prezes Rady Ministrów W. Sławek przyjął dziś kolejno p. ministra spraw wewnętrznych gen. Sławoj-Składkowskiego, p. min. pracy i O. S. Prystora oraz p. wiceministra spraw wewnętrznych Pierackiego. W godzinach popołudniowych przyjął p. premier p. ministra W. R i O. P. Czerwńskiego.

ODPOWIEDŹ NIEMIECKA NA NOTĘ POLSKĄ

WARSZAWA. PAT. — W dniu 4 b. m. rząd polski otrzymał odpowiedź rządu Rzeszy na notę polską z dnia 14 czerwca r. b. w sprawie podwyżki niemieckich cel na artykuły rolnicze.

W nocie swej rząd Rzeszy powołuje się na wyjaśnienia dane już poprzednio rządowi polskiemu, powtarzając argumenty dawniejsze o okolicznościach nagłych, które spowodowały podniesienie stawek celnych na artykuły rolnicze. Rząd Rzeszy stwierdza, że mimo iż podwyżki celne z dnia 15 kwietnia opierają się na tej samej podstawie, co podwyżki celne dawniejsze, to jednak podwyżki z dnia 15 kwietnia przeprowadzone były w okolicznościach nagłych, gdyż do tymczasowej obrona celna okazała się niewystarczającą wobec ostrzejszego jeszcze niż w innych krajach kryzysu, jaki obecnie przechodzi rolnictwo niemieckie. W tym względzie rząd Rzeszy nie jest skłonny rozpocząć z Polską rozmów o rekompensaty celnej przywrócenia równowagi naruszonej ostatnimi podwyżkami stawek niemieckich celnych na artykuły rolnicze, z inicjatywą których wystąpiła Polska, zgodnie z procedurą konwencji handlowej, przyjętej na konferencji gospodarczej w marcu r. b. w Genewie.

Bezrobocie zmniejsza się

WARSZAWA. PAT. Według danych Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy ostatnie tygodniowe sprawozdanie z rynku pracy za czas 2 sierpnia r. b. wykazuje 194.279 bezrobotnych zarejestrowanych w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy. W stosunku do poprzedniego tygodnia sprawozdawczego bezrobocie zmniejszyło się o 4.327 osób.

Wysocy goście zagraniczni w Polsce

GDANSK. Pat. Przybył tu prezydent senatu włoskiego Federsoni oraz prezydent komisji mandatowej Ligi Narodów markiz Teodoli. Obydwaj dostojnicy włoscy są gośćmi wysokiego komisarza Ligi Narodów hr. Graviny.

Minister Pernot nadesłał podziękowanie

WARSZAWA. Pat. Minister komunikacji inż. Kuehn otrzymał dziś list od francuskiego ministra robót publicznych Pernota, w którym ten ostatni składa gorące podziękowanie za serdeczne przyjęcie, jakiego doznał w Polsce i zaznacza, że wywioził z Polski jak najmiłsze wrażenie.

Czarne sprawki nacjonalistów ukraińskich

LWÓW. Pat. „Gazeta Poranna” donosi z Przemysła, że w związku z usiłowanem podpaleniem domu w Buszkowicach przez osobników zbliżonych do ukraińskich organizacji nacjonalistycznych, o czym już kilka dni temu donosiłszy, policja aresztowała tam syna sekretarza gminy i kierownika kooperatywy ukraińska Pawlika oraz 2 braci Kolo-dziejów.

bp. d'Merigny'ego i z oświetlenia stanu rzeczy w prasie europejskiej. Ruch „unijny” na naszych ziemiach jest stanowczo uważany za ruch katolicko-rosyjski!...

W zeszłym roku w Rzymie została wydana modlitwa do św. Teresy od Dzieciątka Jezus z błaganiem o ratunek dla Rosji. Modlitwę zdobi ilustracja, wyobrażająca postać Chrystusa, którego krew, sącząca się z ran, spada na... mapę Rosji — w granicach przedwojennych!...

Chrystus, bolejący nad upadkiem Rosji, od której oderwano Priwiślanskij Kraj! Św. Teresa, mająca się przy czynić do wskrzeszenia carskiej Rosji!...

To nie jest polityka?...

Ale co my mamy do gadania w tej kwestii? — my — „tutejsi”?...

Ks. Urban dobrze rzekł:

„...Ani przez Wilno, ani przez Pińsk nie jest przetrzeźniała oś polskich światła, Polski, w jej dzisiejszych granicach”!...

Stąd wniosek: siedźmy cicho i nie przeszkadzajmy zbrojnej pracy misjonarskiej „speców”!...

Grunt — się niczem nie przejmować!

W. Ch.

UROCZYSTOŚĆ W PIKILISZKACH

W dniu 6 sierpnia r. b. w osadzie Pikiliszki, gdzie obecnie przebywa Pan Marszałek Piłsudski, odbyły się tradycyjne dożynki, oraz poświęcenie domu. Uroczystości te spędził Marszałek w gronie przybyłych z Wilna członków rodziny.

Jak się dowiadujemy, Pan Marszałek kończy swój pobyt odpoczynkowy w Pikiliszkach i prawdopodobnie w sobotę, wraz z rodziną, odjedzie pociągiem z Wilna bezpośrednio do Radomia na zjazd legionistów.

Min. Eynac o swoich wrażeniach z pobytu w Polsce

PARYŻ. PAT. Agencja Havasa donosi: Po powrocie z Warszawy minister lotnictwa Laurent Eynac w rozmowie z redaktorem „Le Temps” dał wyraz swemu zadowoleniu z powodu przyjęcia, które mu zgotowano w Polsce, szczególnie w związku ze specjalnie serdecznym przyjęciem ze strony Marszałka Piłsudskiego.

Minister Eynac mówił z podziwem o pełnym prostoty życiu wielkiego patrioty i bohatera narodowego Polski, który prowadzi spokojne życie wiejskie urozmaicone jedynie muzyką, lekturą i opromienione uczuciami rodzinnymi.

W dalszym ciągu wywiadu minister Eynac mówił o pełnym serdeczności przyjęciu w Krakowie, gdzie, jak miał możność stwierdzić, panuje głęboka znajomość kultury francuskiej i uznania dla niej. Minister podkreślił niezmiernie czystą i klasyczną francuszczyznę, jaką słyszał od Polaków w Krakowie.

Komuniści „przebudowują” ustrój w Chinach

MOSKWA. PAT. Prasa sowiecka podaje wyjątki z manifestu wojsk czerwonych w Chinach.

Manifest ten między innymi ogłasza konfiskatę majątków imperialistów konfiskatę wszystkich wielkich przedsiębiorstw, banków, środków transportowych i ziemi; przekazuje ziemię pracującej ludności, żądając usunięcia całego biurokratycznego aparatu oraz usunięcia szeregu generałów chińskich i władców poszczególnych prowincji.

W dalszym ciągu manifest żąda anulowania umów zawartych [z mocarstwami zagranicznymi, zwrócenia Chinom wszystkich koncesji cudzoziemskim i domaga się obrony rosyjskiego związku sowieckiego. Prasa sowiecka poza tym informuje, że po zajęciu miasta Czang-Sza wszystkie cudzoziemskie i kościółne, wszelkie handlowe przedsiębiorstwa, jak również majątki zamownych sfer miejskich zostały skonfiskowane.

Przed konsulatami japońskim i angielskim odbywały się wielokrotne demonstracje pod hasłem: „Precz z militarystami!”

Nieprzyjemne spotkanie

PRAGA. PAT. Do Franciszkowskiej Łąki przybył były sowiecki komisarz oświaty Łunaczarski z małżonką. Bawi tam również przywódca emigracji rosyjskiej ksiądz Cyryl.

Powody aresztowania dyr. Russawtorgu

SPÓR O 20 TYSIĘCY DOLARÓW.

BERLIN. PAT. — O powodach zaareztowania w Berlinie dyrektora sowieckiego towarzystwa handlowego Russawtorgu Iwana Samojłowa, według zeznań aresztowanego, sprawa przedstawia się następująco:

T-w Russawtorg w Wiedniu zajmuje się głównie importem towarów rosyjskich do Austrii. Filja tej firmy znajduje się również w Berlinie. Ponieważ przedsiębiorstwo to od pewnego czasu wykazywało stałe pasywa, miało więc być rozwiązane, a likwidatorem został wyznaczony z ramienia rządu sowieckiego Samojłow, który po zlikwidowaniu przedsiębiorstwa w Wiedniu, przybył do Berlina, aby rozwiązać również i filję berlińską.

Jak twierdzi Samojłow, rząd sowiecki wezwał go do powrotu do Rosji. Wezwaniu temu Samojłow zadość nie uczynił. W odpowiedzi na to rząd sowiecki miał skonfiskować majątek jego w Rosji.

Wówczas Samojłow podjął z kasy T-wa Russawtorg 20 tysięcy dolarów, jako odszkodowanie za skonfiskowany majątek. Rząd sowiecki wniósł przeciw Samojłowowi doniesienie karne w Wiedniu i Berlinie za sprzeniewierzenie. Ponieważ Samojłow przeniósł się w międzyczasie z Wiednia do Berlina, przeto prokuratura wiedeńska prosiła władze kryminalne w Berlinie o aresztowanie go, stawiając jednocześnie wniosek wydania Samojłowa, na skutek czego Samojłow został w Berlinie aresztowany.

Filja berlińska T-wa Russawtorgu wniosła również przeciwko Samojłowowi doniesienie karne w sądzie okręgowym w Berlinie. Oskarżony zaprzecza kategorycznie, jakoby dopuścił się sprzeniewierzenia. — Obrona Samojłowa zaproponował sądowi złożenie sumy 20 tysięcy dolarów do depozytu do chwili rozstrzygnięcia sprawy w drodze dochodzenia cywilnego. Chwilowo Samojłow pozostaje nadal w areszcie.

Mądre zarządzenie pruskiego ministra

BERLIN. PAT. Urzędnikom i pracownikom samorządów w Prusach doręczono dnia zarządzenie pruskiego ministra spraw wewnętrznych, zakazujące brania udziału w akcji partii komunistycznej, względnie hitlerowskiej. Każdy z urzędników i pracowników musiał przyjąć do wiadomości zarządzenia i podpisać własnoręcznym podpisem. Urzędnikom względnie pracownikom, którzy pomimo zakazu brali udział w akcji politycznej wymienionych partii, grozi zwolnienie ze służby.

Były minister jugosłowiański wyrzucony z Ameryki za sfałszowanie wizy

WIEDEŃ. PAT. Według doniesień dzienników z Nowego Yorku, władze imigracyjne postanowiły odmówić zezwolenia na pobyt w Stanach Zjednoczonych b. jugosłowiańskiemu ministrowi robót publicznych oraz zięciowi Stefana Radzicza Augustowi Kusoticiowi.

Powodem tej odmowy jest fakt sfałszowanie wizy amerykańskiej na jego paszporcie.

Stwierdził to jugosłowiański konsul generalny we Francji, oświadczając, że Kusotić pragnie uprawiać w Ameryce propagandę, mającą na celu pozyskanie chorwackich elementów w Ameryce dla odłączenia Chorwacji od Jugosławii. Jest on jednym z przywódców byłej partii chłopskiej, uciekł w roku ubiegłym z Chorwacji, przebywał przez pewien czas w Wiedniu, potem udał się do Rzymu, następnie do Londynu, w końcu zaś do Nowego Yorku.

Wysyłka 25 tysięcy Tatarów z Krymu na Ural

BUKARESZT. Pat. W Stambule otrzymano wiadomości, iż władze sowieckie zarządziły ostatnio wysłanie z Krymu na Ural 25 tysięcy Tatarów.

Zarządzenie to, narażające przyzwyczajonych do południowego klimatu Tatarów na choroby wskutek chłódów oraz na głód i nędzę, wywołało wielkie wrażenie w kołach tureckich. Komitet narodowy Tatarów krymskich zwrócił się do rządu tureckiego z prośbą o interwencję i pomoc. Charakterystycznym jest, że zarządzenie władz o wysiedleniu 25 tysięcy Tatarów z Krymu zbiegło się z ogłoszeniem w dziennikach sowieckich artykułu publicysty żydowskiego Brajna o wielkich postępkach kolonizacji żydowskiej na Krymie i na Ukrainie.

Fantastyczne „rewelacje” pism niemieckich.

Ulubioną taktyką prasy niemieckiej w jej dążeniu do podtrzymywania nastrojów antypolskich wśród społeczeństwa niemieckiego i do odwracania uwagi od przygotowań wojennych Rzeszy niemieckiej — jest podnoszenie ciągłych alarmów na temat sto-komnych agresywnych planów Polski w stosunku do Niemiec. Taktyka ta przypomina przysłowiowego przestępcę, który uciekając sam wola „lajac się złodziejami”!

Świcie berliński „Der Tag” zamieszcza mocno fantastyczne rewelacje na temat rzymskich przygotowań wojennych Polski. Pis-mno to twierdzi, że obecnie ustalony został tak zwany polski „program zachodni”, który obejmuje województwo poznańskie. Na pierwszym planie znajduje się zakrojony na wielką skalę program osiedleńczy, wspierany przez budowę dróg, kolei i szkół.

Toczące się obecnie w Warszawie obrady w sprawie programu gospodarczego dla Pomorza, rozpatrują całą sprawę — zdaniem „Tagu” — wyłącznie prawie ze strategicznego punktu widzenia. Pomorze bowiem ma być bazą wypadową przeciw Niemcom. Do zadań, o charakterze strategicznym zalicza „Der Tag” dalszą rozbudowę portu gdańskiego oraz projekt budowy szeregu linii kolejowych. Jednocześnie służyć ma celom wojskowym budowa nowego kanału w dolinie Brdy z kierunkiem ogólnym Bydgoszcz — Chojnice. Kanał ten na wypadek wojny ma umożliwić zalanie całego terenu, położonego między temi miastami i w ten sposób stworzyć zaporę. Celom wojennym służyć ma również przyspieszone polonizowanie sąsiadujących z Niemcami części kraju.

Jako rzecz charakterystyczną podkreślić należy, że „Der Tag” pisząc o rzekomym wzroście nastrojów wojennych w Polsce, powołuje się na bydgoską „Deutsche Rundschau”.

Równocześnie prawicowa „Rheinisch Westfälische Zeitung” wychodząca w Essen, zamieszcza artykuł pod tytułem „Znowu wojna”. W artykule tym czytamy między innymi:

„Niemcy nie mają żadnej broni! Niemcy są nowoczesnie uzbrojonym wojskiem. Niemcy są w oczach chłwistów nietyklo pracowitym, ale mimo wszystko jeszcze bardzo bogatym krajem. Niemcy mogą jeszcze dużo stracić w dniu 13 lipca minęło 520 lat, od chwili, w której niemiecki zakon rycerski został przez Polaków pod Tannenbergiem drugoczo pobity. Wówczas Niemcy straciły swą przyszość na wschodzie. Straciły ją na rzecz Rosji i Polski, straciły możliwość osiedlenia na stałe swego materiału włociańskiego na dalekich przestrzeniach wschodu i stworzenia państwa, które byłoby potężniejsze i bardziej kвітące niż dzisiejsza Ameryka północna. Siła państwowa Prus uratowała resztę przed wschodem dla niemieczyny. Reszta jest jednak jaknajbardziej zagrożona, jeśli nie będzie bronią.”

„Przez całą Polskę idzie agitacja: „Polska aż do Odry”, Polska chce Prus Wschodnich, Marchii Granicznej i części Pomeranii. Chce Śląska aż po Wrocław. Kto przeszkodzi Polsce w jednym z przyszłych konfliktów światowych, byłby wrogiem, co będzie mogła? Czy rząd pruski, bez pruskich granadów?”

W dniu 13 lipca r. b. Warszawa rozbrzmiewała od antyniemieckich demonstracji z ostrym aneksyjnym. Pacyfściści patrzyli z góry na tę „nacionalistyczną” holoję. Holota ta na jednak całkiem określony zamiar strzelać w razie nadarzącej się sposobności, ewentualnie nawet na rząd pruski, posiadający broń przeciw jelonom.

Artykuł „Rheinisch-Westfälische Zeitung”, podobnie jak artykuł „Tagu” są typowymi przykładami przeciwpolskiej szczytowania, uprawianego przez prasę niemiecką. Kampania ta pozostaje w ścisłym związku z akcją z rewizji granic — a na zastrzeżeniu jej tonu wpływa także agitacja przedwyborcza do Reichstagu, w której wszystkie stronnictwa liczący się w hasłach nacjonalistycznych.

Kapitałne bądźco bądź są te jeremiady „Rheinisch-Westfälische Ztg.” na temat „bez broni” Niemiec — jeremiady wypisywane równocześnie z enuncjacyjami gen. von der Lippe, który w Paryżu straszy Francuzów nowymi strasznymi wynalazkami wojennymi, mającymi znaleźć zastosowanie ze strony Niemiec w przyszłej wojnie.

Brak pieniędzy na przeprowadzenie „piatiletki”

MOSKWA. — „Izwiestia” poświęcając wstępną część zagadnieniom ekonomicznym pomiędzy Związkiem sowieckim i światem kapitalistycznym i z uznaniem witając decyzję St. Zjednoczonych, odwołując się dane poprzednio zakazy wwozu sowieckiej masy drzewnej do portów amerykańskich, jak również kredytowania rządu włoskiego o wydatki kredytowania sowieckich zakupów. Organ moskiewski nazywa oba decyzje przejawami gospodarczego roszadku. Po ruszając następnie sprawę starych długów, „Izwiestia” przypomina, iż rząd sowiecki „dładowa gotów był uregulować częściowo stare carskie zobowiązania, spłacając je w formie zwiekzonych procentów od nowych pożyczek. Rząd sowiecki nie ukrywa — że zainteresowany jest w otrzymaniu kredytów które mogłyby ułatwić zrealizowanie. Próbe bojkotu sowieckiego handlu nazywają „Izwiestia” utopią, bo „jeżeli jeden kraj kapitalistyczny traci skutkiem niskich cen wywozowych sowieckich, to drugi na tem zarabia i nie powinien rezygnować ze swojej wygranej”.

Zakład malarski

Walerjana Woźnickiego

Wilno, ul. Wileńska 5.

Wykonuje wszelkie roboty malarskie i

pożłotnicze kościelne, pokojowe i

szklane jak w mieście tak i na

prowincji

Szylidy emalowe wypalane.

ECHA KRAJOWE

Sekciarstwo w Białymstoku

Sekciarstwo w Białymstoku zaczyna być w ostatnich czasach coraz bardziej agresywne. Największą ruchliwość wykazują t. zw. badacze Pisma św., którzy prowadzą swoją destrukcyjną robotę. Propagandę na rzecz sekty przeprowadzają oni zazwyczaj przed kościołem po sumie, rzucając w swoich przemówieniach oszczerstwa na duchowieństwo katolickie. Kilku płatnych sekciarzy rozprzestrzenia ulotki,

szczególnie wśród warstw mniej uświadomionych religijnie z fałszywym tłumaczeniem Pisma św. Zdecydowana jednak postawa wiernych paraliżuje ich szkodliwą działalność.

W końcu zaznaczyć należy, że cała ta sekta, a szczególnie jej przywódca, są wydatnie subsydiowani przez sekciarstwo zarówno polskie, jak i zagraniczne, a szczególnie amerykańskie.

Ze wspomnień o św. pamięci Woyńłowiczu

Jako kresowiec, przeczytałem z przyjemnością w „Dniu Polskim” w N - rach 187 i 188 a przedtem w „Słowie” „Wspomnienia z niedawnej przeszłości o św. pamięci Edwardzie Woyńłowiczu, napisane przez panią Wandę Kotwicką, i, sądząc, że nie tylko ja, lecz wszyscy kresowcy i niekresowcy, którzy znali św. p. Edwarda Woyńłowicza, napisaliby się pod „Wspomnieniami” z nami zastrzeżeniami.

Razi mnie jednak bardzo zakończenie „Wspomnień”: czy społeczeństwo, dla którego żył, nie powinno pomyśleć, by legł na wieczny spoczynek w ukojonej ziemi kresowej, gdyż powinna byłaby wiedzieć pani Kotwicka, że na hucznym jeździe w Nieświeżu w roku zeszłym we wrześniu, kiedy wmurowano w Farze, w Nieświeżu, bardzo ładną, tablicę pamiątkową dla św. p. Edwarda Woyńłowicza, fundacji J. O. Księcia ordynata A. Radziwiłła, na którym była siostra św. p. Edwarda pani Jadwiga Kostrowicka pp. Porowski, Minister Niezabytych, Lednicki i wielu innych, długo bardzo debatowano, nad sprawą przeniesienia zwłok, gdyż społeczeństwo chciało tego i nie szczędziło kosztów, lecz zdecydowano, że dopóki te prochy nie mogą być złożone, w ukojonych przez św. p. Edwarda „Sawiczach”, niech zostaną w Bydgoszczy, gdzie rodzina najbliższa (Żona i Siostra) mieszkają, więc niech mają pociechę, odwiedzania grobu ukojonego, któremu postawili pomnik, a więc społeczeństwo kresowe jest w porządku i bez napomnień umie ocenić zasługi tak wybitnych ludzi do jakich zaliczamy św. p. Edwarda Woyńłowicza.

Ludwik Narkiewicz - Jodko

BARANOWICZE.

— **Zjazd sołtysów.** W dniu 3 sierpnia r. b. w sali konferencyjnej starostwa odbył się zjazd sołtysów z całego powiatu.

O godzinie 9 w kościele parafialnym na intencję zjazdu odprawił Mszę św. ks. Karłowicz, wygłaszając stosowne kazanie.

Po Mszy św. w sali konferencyjnej odbyło się posiedzenie, na którym zastępca starosty dr. Werber miał przemówienie do sołtysów, poczem wygłoszono kilka referatów.

Po zakończeniu zjazdu sołtysi w liczbie około 300 zjechali wystawę.

— **Bieg kolarski.** Baranowicki T-wo Cyklistów w dniu 3 sierpnia r. b. urządziło na przestrzeni 100 km. wyścig kolarski.

Do zawodów stanęło 8 kolarzy, z których 2 wycofało się na starcie.

Kolarze wyruszyli o godz. 10 m. 50 z 6 km. szosy Baranowicze — Stenim w kierunku Stenima.

Przebiegających kolarzy Stenim spotkał z muzyką i chłodzącymi napojami.

O godz. 15-iej na mecie zebrał się Zarząd T-wa, i całe rzesze publiczności w oczekiwaniu na przybycie.

Po godzinie oczekiwania sygnalizują zbliżenie się zawodników.

Pierwszym do mety przybył p. Zbiski Leonard st. posterunkowy P.P. ze Stenima w czasie 3 godz. 55 minut.

Drugim Wojciechowski w czasie 4 godzin.

Trzecim strzelec p. Cymanów 4 godz. 9 m. 15 sek.

Czwartym p. Baranowicz 4 godz. 23 m. Po rozpatrzeniu wyniku biegu Komisja zdysqualifikowała p. Wojciechowskiego, gdyż korzystał z pomocy obecnej przy naprawie roweru. W ten sposób 1 nagrodę ofiarowaną przez Sejmik Baranowicki pułkarz i tytuł mistrza otrzymał p. Zbiski, drugą p. Cymanów i третią p. Baranowicz.

— **W sprawie naprawy chodników.** Niejednokrotnie poruszaliśmy sprawę naprawy chodników w mieście.

Obecnie pomimo, iż lato zbliża się ku końcowi na niektórych ulicach nie przystąpiono do naprawy chodników.

A czas ku temu najwyższy, aby uratować

Głosy francuskie o polsko-litewskich stosunkach

PODWÓJNA GRA NIEMIECKA NIEBEZPIECZEŃSTWEM DLA LITWY.

PARYŻ. PAT. — Nawiązując do pobytu w Polsce dwóch ministrów francuskich oraz w związku z bieżącymi zagadnieniami politycznymi szereg dzienników poświęca artykuły sprawom polskim.

W onegdajszym „Temps” oraz wczorajszym „Echo de Paris” artykuły wstępne omawiały stosunki polsko-litewskie, demaskując podwójną grę Niemiec na terenie Litwy. Zarówno Roland de Mares w „Le Temps”, jak Perlinax w „Echo de Paris”, wyrażają się z wielkim uznaniem o takcie i dobrej woli, wykazywanej w stosunku do Litwy przez kierowników polskiej polityki zagranicznej i całe polskie społeczeństwo.

„Le Temps” konkluduje: W Kownie spostrzegą w końcu, że podwójna gra niemiecka stanowi niebezpieczeństwo dla młodej republiki litewskiej oraz że Litwa nie może bezpiecznie rozwijać się inaczej, jak bez zbliżenia się do Polski i współpracując z nią z całym zaufaniem. Serdeczne stosunki polsko-litewskie narzucają się nie tylko przez wzgląd, łączące te dwa narody, dzięki całemu wiekowi wspólnej historii, ale także przez konieczność bronięcia najwzajemniejszych interesów obu narodów. Nie należy upierać się przy polityce, która potępiła zdrowy rozum. Litwa winna sama zdecydować o swym losie, wybierając między przyjaźnią z Polską i współpracą z nią, przy zachowaniu pewności i niezależności państwowej z jednej strony, a całkowitem uzaleduniem się od Niemiec i zrezygnowaniem na roztopienie się w bloku germańskim z drugiej strony.

We wczorajszym „Journalu” St. Brice podkreśla, że dostęp Polski do morza jest dla Francji sprawą zasadniczego znaczenia i w konkluzji pisze: Zarówno nad Wisłą, jak nad Renem ustanowione granice winny być uważane jako nienaruszalne terytorium, że od 10 lat mamy dowody, iż dają się one połączyć z francuskimi słusznymi interesami państwowymi.

Start marszu szlakiem kadrówki

KRAKÓW. PAT. — O godz. 5 min. 30 rozpoczął się w Oleandrach start tegorocznego marszu szlakiem kadrówki. Ogółem wyruszyło 44 drużyny wojskowe, strzeleckie i organizacyj przysposobienia wojskowego. Na pożegnaniu wyruszających na szlak piechurów, przybył dowódca O.K. 5 gen. Łuczynski, wicewojewoda Mikos, sen. Rolle, posłowie Kleszczyński i Pochmarski, plk. Belina-Prażmowski, plk. Bolesławicz. Ulewne deszcze i wichura znacznie utrudniały marsz, który odbywa się po trasie grząskiej i śliskiej.

DRUŻYNA 8 P.P. LEG. PROWADZI.

MIECHÓW. PAT. — O godz. 11 min. 37 sek. 57 na rynek miechowski wkroczyła pierwsza drużyna marszowa 8 p. p. leg. Prawie wszystkie drużyny przybywały w przepisanym terminie, co ze względu na fatalny stan szosy i deszczu z wiatrem zasługujące na specjalne podkreślenie. — Przybyły również do mety drużyny wojskowe, które zmieniły drogę i zamiast 44 km. przemarszowały 54 km. Ze względu na to, że pomyłka ta nie zasła z winy drużyny, komisja sędziowska postanowiła dopuścić je do dalszego marszu, pomimo przekroczenia przepisanego terminu.

Najlepszy czas na pierwszym etapie uzyskała drużyna 8 p. p. leg., która osiągnęła czas 5 godzin 48 minut. Do jutrzejszego marszu na etapie Miechów-Jędrzejów (40 km.) startuje 36 drużyn, gdyż 8 zespołów zostało dziś zdysqualifikowanych.

Roczne Kursa Handlowe w Wilnie

Zarząd powyższych Kursów, egzystujących od r. 1919, zawiadamia, iż zapisy na Kursy na rok bieżący przyjmują sekretariat Kursów codziennie w godz. 4—7 p.p. oprócz świąt w lokalu Szkoły Pisania na Maszynach przy ul. Mickiewicza 22m.5

Wykłady rozpoczną się we wrześniu w godz. od 6 — 9 wiecz.

Program obejmuje następujące przedmioty:

Buchalterja { OGÓLNO - HANDLOWA, B A N K O W A, PRZEMYSŁOWA.

Arytmetyka handlowa, Korespondencja i Biurowość, Nauka o Handlu, Stenografia. Nauka pisania na maszynach oraz języki: Angielski, Francuski, i Niemiecki.

Huragan nad Nowogródzczyzną

NOWOGRODEK. Pat. W dniu 6 sierpnia o godzinie 5 pp. przeszedł nad województwem Nowogródzkim nienotowane dotąd siły huragan, połączony z ulewą.

Nad Baranowiczami przeszła trąba powietrzna, która zerwała dachy z 7 domów prywatnych i 4 kolejowych.

Przewody telegraficzne i telefoniczne na miejscu katastrofy zostały zupełnie zerwane. Komisja miejska bada obecnie kilka domów drewnianych, których ściany zostały zruszone z miejsca przez huragan.

W gminie poczapowskiej pow. Nowogródzkiego huragan na dużej szerokości powyrwał z korzeniami drzewa, względnie połamał na połowie ich wysokości, odrzucając je na kilkadziesiąt metrów.

W zabudowaniach w powiecie Nowogródzkim huragan nie wyrządził szkód, porozrzucał natomiast sterty zboża.

Szkody wyrządzone klęską sięgają ogółem kilkuset tysięcy złotych.

— **Budowa mostków.** Gmina rudomińska przystąpiła obecnie do budowy lokalnych mostków. Między innymi rozpocznie wnet budowę mostka w Skorbutanach, Ter

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

— **Figle pioruna.** Donoszą nam z Rudomina, że podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w tamtejszą szkołę, następnie w urząd gminny. Na szczęście, piorun ograniczył się do spaceru po uziemieniach.

DZIESIEĆ LAT TEMU...

7-GO SIERPNIA.

Front południowo-wschodni. Lo-skiego wykonała akcję na Przetycz kalne utarczki nad Strypą i Seretem. (na północ od Wyszkiwa), zakończoną zajęciem tej miejscowości. Korpus konny Gaja opanował Przasnysz i posuwa się na Mławę i Ciechanów.

Front północno-wschodni. W 4-iej armii nieprzyjacieli zajął Sokołów, odrzucając grupę gen. Junga.

1-sza armia: Grupa gen. Zeligow-

Rola Węgier w wojnie polsko-bolszewickiej w 1920 r.

W jednym z ostatnich zeszytów *Revue Mondiale* prof. Ludwik Villat z Besancon umieścił pod tytułem „Wzrost interesujący artykuł oparty przeważnie na dokumentach urzędowych czeskich, węgierskich i polskich. Dowiadujemy się z niego, że 10 lipca 1920 r. Rząd polski zwrócił się na drodze półurzędowej do Rządu węgierskiego zapytaniem, czy Węgry mogłyby Polsce dostarczyć od 20 do 30 tysięcy kawalerzystów. Odpowiedź brzmiała, że taką liczbą Węgrzy nie rozporządzają, ale w miarę możliwości gotowe są udzielać pomocy w koniach i w ludziach, których wyekwipowaniem zajmie się Polska. Zaznaczono przy tem, że potrzebna jest zgoda Francji. Francja odpowiedziała przychylnie ale dopiero koło 4 sierpnia i stawiając warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumunja. Ale w Czechach Rząd jednomyślnie oświadczył się za neutralnością absolutną. P. Benes dał temu wyraz w deklaracji oficjalnej z dn. 4 sierpnia i w nocy z 10 sierpnia. Ale neutralność ta miała duże wady; dla Węgry i Rumunji i stawiąc warunek że zgodzą się także Czechy i Rumun

